

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/282/2015
Identifikačné číslo spisu: 1015200039
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200039.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľa: Z. U., Z. 7, XXX XX C. proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.11.2015, č.k. 8Sd/2/2015-28, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.11.2015, č.k. 8Sd/2/2015-28, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 03.11.2015, č.k. 8Sd/2/2015-28 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 04.12.2014, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok podľa § 14, § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“) a § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“). Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi nárok na starobný dôchodok k XX.X.XXXX, kedy dovŕšil XX rokov veku nevznikol, pretože nezískal potrebných 20 rokov, získal len 19 rokov a 16 dní v I. kategórii funkcií, t.j. v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) zák.č. 100/1988 Zb., a také zamestnanie netrvalo do 31. decembra 1999. Uviedol, že nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi vznikne zo všeobecného systému podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z.z. dovŕšením XX . rokov veku, t.j. XX.XX.XXXX.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý poukazoval na skutočnosť, že v I. kategórii funkcií odpracoval viac ako 15 rokov a pracovný pomer ukončil pred rokom 1999. Je toho názoru, že zlým výkladom zákona mu bola nesprávne vyhodnotená žiadosť o starobný dôchodok k XX.. roku veku. Navyše ustanovenie § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. považuje za diskriminačné a

protiústavné.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil. Poukázala na to, že navrhovateľovi nárok na starobný dôchodok k XX.XX.XXXX podľa zákonných podmienok nevznikol, pretože zamestnanie v I. kategórii funkcií netrvalo potrebný počet rokov a netrvalo ani do 31. decembra 1999, ale bolo ukončené dňom 25.10.1998.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 274 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z. z. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov zamestnania sú na účely dôchodkového zabezpečenia zaradené do 31. decembra 1999 podľa druhu vykonávaných prác do troch pracovných kategórií. Zamestnania I. a II. pracovnej kategórie sú uvedené v rezortných zoznamoch zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie vydaných pred 1. júnom 1992; do III. pracovnej kategórie patria zamestnania, ktoré nie sú zaradené do I. alebo II. pracovnej kategórie.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ získal dobu služobného pomeru zaradenú do I. kategórie funkcií celkom 19 rokov a 16 dní (potvrdenie MV SR, č. SPOU-OSZ-331.067-16/2013-VZ zo dňa 04.10.2013).

Zaraďovanie zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie bolo na základe zákonov č.59/1993 Z.z., 71/1994 Z.z., 365/1 v právnom poriadku Slovenskej republiky predĺžené až do 31.decembra 1999.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ zamestnanie v I. kategórii funkcií ukončil dňom 25.10.1998 . Navrhovateľ ani netvrdil, že by v takom zamestnaní pracoval do 31.decembra 1999.

Zákon o sociálnom poistení neumožňuje pri rozhodovaní o dávkach prihliadnuť na iné ako v tomto zákone ustanovené okolnosti.

V zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. sa služba policajta zaradená do I. kategórie funkcií hodnotí navrhovateľovi ako zamestnanie I. pracovnej kategórie uvedené v § 14 ods. 2 písm. b) až h).

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach, b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b), ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d) a e), c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h).

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ nespĺňa podmienku pre vznik nároku na starobný dôchodok od dosiahnutia veku XX rokov podľa § 21 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb. , lebo jeho služobný pomer policajta, zaradený do I. pracovnej kategórie, netrval 20 rokov.

Z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že navrhovateľovi skončil služobný pomer dňom 25.10.1998 a teda podmienka trvania služby v I. kategórii funkcií k 31.12.1999 upravená v § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. taktiež nie je splnená. Aj odvolací súd mal preto za preukázané, že navrhovateľovi nevznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením veku XX rokov.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa ohľadom diskriminácie odvolací súd poukazuje na rozsudok sp. zn. 9So/143/2011 zo dňa 26.09.2012, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že „Podmienka trvania určeného zamestnania do 31.12.1999 platí pre všetkých zamestnancov (poistencov), preto ju nemožno považovať za diskriminačnú ani vo vzťahu k navrhovateľovi, lebo sa s ním nezaobchádzalo inak ako s inými žiadateľmi o dávku, ktorí sa ocitli v podobnej situácii.“

Námietku o diskriminácii nebolo možné akceptovať aj z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal, že by vo vecne totožných prípadoch odporca alebo príslušné súdy rozhodli inak, nakoľko ani jeden z judikátov, na ktoré poukázal navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, sa netýkali totožného prípadu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný a odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.